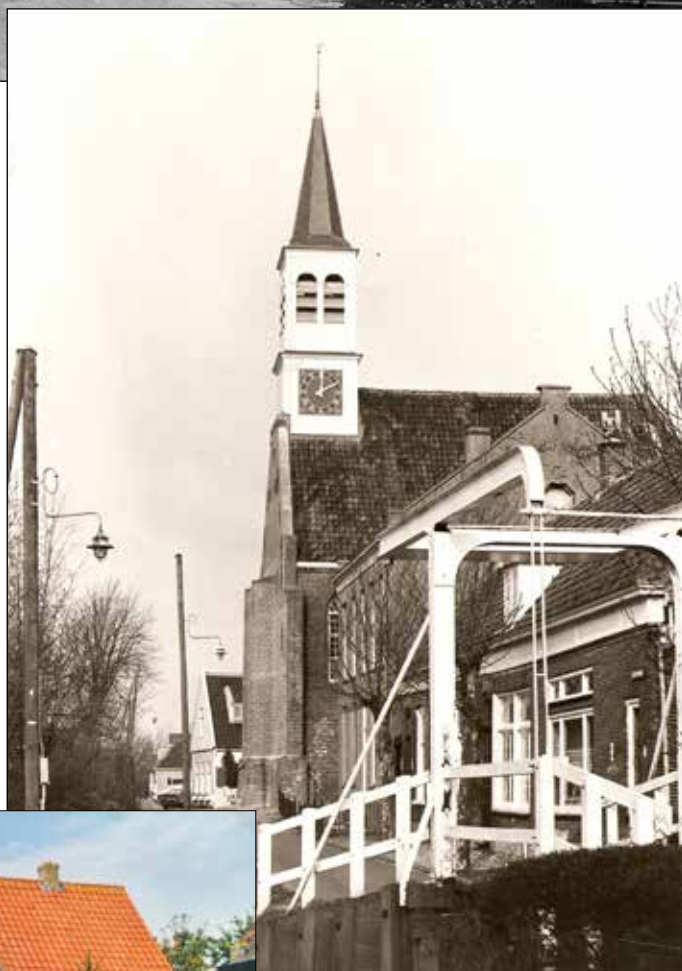

De Croosduyker

**Bulletin van de Oudheidkundige Vereniging Landsmeer, verschijnt in het voor- en najaar
Jaargang 23- nummer 45-voorjaar 2017**

www.oudheidkundigevereniginglandsmeer.nl

RSIN/fiscaalnummer: **8148 85 299**

Voorzitter:

A. Porsius 020-4824852 e-mail - arieporsius@upcmail.nl

Secretaris:

H.J. van Breemen 020-4825049 e-mail - henkvanbreemen@upcmail.nl
secretariaat@oudheidkundigevereniginglandsmeer.nl
Bobelkamp 11 1121 JV Landsmeer

Penningmeester:

Jan Rijswijk 020-4825381 e-mail - j.rijswijk@driebeukighuis.net

Leden:

L.W. Borman 020-4826251 e-mail - l.borman@chello.nl
K. Schaap 020-4824433 e-mail - k.schaap1@upcmail.nl
L. de Kock 020-4821605
G. de Boer 020-4821921 e-mail - g.boer22@upcmail.nl

IBAN: **NL55 INGB 000 4 3398 77** t.n.v. Oudheidkundige Vereniging Landsmeer

BIC: **INGBNL2A**

Contributie: € 10,-- per jaar (minimaal). Plus eventuele verzendkosten.

De vereniging is opgericht op 8 september 1994

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder nummer **40538653**

Redactie: Arie Porsius, Klaas Schaap, Louck Borman en Henk van Breemen.

Redactieadres: Bobelkamp 11 - 1121 JV - Landsmeer

Layout en samenstelling: Henk van Breemen

Drukwerk: Imago Printing B.V. Amsterdam

Behoudens hier aangehaalde oude krantenberichten, mag niets uit deze uitgave worden vermenigvuldigd, gepubliceerd, verspreid of anderszins overgenomen zonder vooraf schriftelijke toestemming van de Oudheidkundige Vereniging Landsmeer.

In dit nummer o.a.

Blz. 3 - Voorwoord voorzitter
Van de secretaris
Van de penningmeester

Blz. 4 - Uitnodiging
Notulen 22e Algemene Ledenvergadering

Blz. 6 - Jaarverslag 2016

Blz. 8 - Gas voor "Het vergeten endje"

Blz. 9 - Weet je nog wel?

Blz. 13 - De foto van toen

Blz. 16 - Saskia Laroo

Blz. 18 - Herinneringen aan het Meertje

Blz. 23 - ANWB informatieborden in Landsmeer e.o.

Blz. 27 - "n Buurpraatje"

Blz. 28 - Tentoonstelling 4 en 5 maart 2017

Voorwoord

Beste leden van de O.V.L.

U ontvangt deze Croosduyker met de uitnodiging voor de Algemene Leden Vergadering.

Na de meestal snelle vergadering krijgen we een lezing-presentatie door Dick Keijzer.

Na deze kwakkelwinter waar je net niks aan had, gaan we weer met volle moed verder. Ook aandacht voor de tentoonstelling "Rondom het Meertje", honderden foto's van het voormalig Zuideinde, Landsmeerderdijk en Stoombootweg, Borgesusstraat, en van vele grote families die daar woonden. De fotoherkenningsmiddagen waren weer succesvol en beregezellig, vele namen en jaartallen weer ingevuld. Onze werkgroep is een nieuw lid rijker en wel Peter Karman, geen onbekende en voor ons een hele aanwinst. Hierbij bedank ik de scanners, leden van de werkgroep, medebestuurders en mensen die foto's, giften en spullen ter beschikking stelden.

Met vriendelijke groeten en veel leesplezier.

Arie Porsius- Voorzitter O.V.L.

Van de secretaris

In deze Croosduyker de uitnodiging voor de Algemene Leden Vergadering. Daarin zal het bestuur weer rekening en verantwoording afleggen aan de leden. Na deze vergadering zal onze "beroemde" dorpsgenoot Dick Keijzer een presentatie verzorgen met als titel "**Dorpsfiguren van toen en nu**". Het belooft weer een ware happening te worden.

Dus zet het in u agenda, 11 april in het Dorpshuis aan de Calkoenstraat 27. Aanvang vergadering 20.00 uur. Zaal open om 19.30 uur en de koffie staat klaar. Wat u ook alvast in uw agenda kunt noteren is onze grote tentoonstelling op zaterdag en zondag 4 en 5 maart, ook in het Dorpshuis. Mag u niet missen.

Langs deze weg wil ik onze leden er toch weer op wijzen van het belang van een automatische machtiging om uw contributie aan de vereniging te voldoen. Het kost de O.V.L. veel geld en moeite om herinneringen en aanmaningen te versturen. De vereniging maakt zelfs mee dat leden na een herhaalde aanmaning de € 2,50 extra kosten die dan in rekening worden gebracht, buiten proporsius vinden, en dan weigeren om deze extra kosten te voldoen en dat is jammer.

Henk van Breemen - secretaris O.V.L.

Van de penningmeester

Even voorstellen: mijn naam is Jan Rijswijk. Afgelopen jaar heb ik het penningmeesterschap overgenomen van Gerard de Boer die deze functie jarenlang heeft vervuld. Gerard: namens het bestuur hartelijk dank voor je inzet. Gerard gaat overigens niet op zijn lauweren rusten, hij blijft lid van de werkgroep, die elke maandagmiddag bijeenkomt en het bestuur.

Op de komende jaarvergadering zal ook het financiële jaar 2016 worden behandeld. U bent daarvoor van harte uitgenodigd.

Tot slot wil ik U er op wijzen dat onze Oudheidkundige Vereniging een ANBI-status heeft. De prettige bijkomstigheid voor U als lid/donateur is dat U Uw gift aan de vereniging als aftrekpost op de inkomstenbelasting kunt opvoeren. Afhankelijk van Uw inkomen en het totale bedrag aan giften kan Uw belastbaar inkomen daardoor dalen zodat U minder inkomstenbelasting betaalt.

Jan Rijswijk, penningmeester

Uitnodiging

Algemene ledenvergadering no. 23

Het bestuur nodigt u uit tot het bijwonen van de 23e Algemene ledenvergadering van de O.V.L.

Dinsdag 11 april 2017 in het Dorpshuis

Calkoenstraat 27

1121 XA Landsmeer. Telefoon 020 - 4821582

Aanvang vergadering 20.00 uur

Agenda:

1. - Opening.
2. - Mededeling uit het bestuur.
3. - Ingekomen stukken.
4. - Verslag Algemene ledenvergadering No. 22 - 2016.
5. - Jaarverslag 2016.
6. - Financieel verslag 2016 (tijdens vergadering ter inzage).
7. - Begroting verslag 2017 (tijdens vergadering ter inzage).
8. - Verslag kascommissie.
9. - Samenstelling kascommissie 2017, Peter Roest, Piet Smak en als reserve Klaas Dobber Aftredend, Peter Roest.
Verkiezing nieuw lid kascommissie
10. - Bestuursverkiezing.
Onze voorzitter, Arie Porsius is aftredend maar stelt zich herkiesbaar.
Kandidaten kunnen zich tot de aanvang van de vergadering opgeven bij de secretaris.
11. - Stijgende portokosten
12. - Rondvraag
13. - Sluiting.

Het is altijd de moeite waard om deze ledenvergadering mee te maken.

Dit alles bij het genot van koffie of een drankje u aangeboden door de O.V.L..

Na de vergadering een lezing-presentatie door Dick Keijzer met als thema: "Dorpsfiguren van toen en nu".

Henk van Breemen – secretaris Oudheidkundige Vereniging Landsmeer

Notulen 22e Algemene Ledenvergadering

Dinsdag 19 april 2016

Aanwezig: volgens de presentielijst 66 stemgerechtigde leden.

Afwezig: met kennisgeving N.W. Dorresteyn, Familie Woud, Ron Voss en Ben v.d. Bos

1. - Opening.
2. - Mededeling uit het bestuur.
3. - Ingekomen stukken.
4. - Notulen Algemene ledenvergadering No. 21 - 2015.
5. - Jaarverslag 2015.
6. - Financieel verslag 2015 (tijdens vergadering ter inzage).
7. - Begroting verslag 2016 (tijdens vergadering ter inzage).
8. - Verslag kascommissie.

9. - Samenstelling kascommissie 2016, Alida Keereweer de Waal en Peter Roest.
Reserve, Piet Smak
Aftredend, Alida Keereweer de Waal.
Verkiezing nieuw lid kascommissie
10. - Bestuursverkiezing.
Er is niemand afgetreden maar er is wel een vacature in het bestuur.
Verkiezing nieuw bestuurslid, kandidaten kunnen zich tot de aanvang van de vergadering opgeven bij de secretaris.
11. - Stijgende Portokosten.
12. - Rondvraag
13. - Sluiting.

Opening:

Voorzitter Arie Porsius heet de aanwezigen welkom en de vergadering wordt om 20.05 uur geopend.

Mededelingen van het bestuur:

Helaas zijn er in het afgelopen verenigingsjaar enkele leden van onze vereniging overleden.

Ook staat de voorzitter even stil bij het overlijden van Guurt Vleeshakker uit Oostzaan afgelopen week, zij overleed op 90 jarige leeftijd. Zij heeft veel betekend voor de instandhouding van de dialecten in deze omgeving.

Ingekomen stukken:

Vier berichten van verhindering.

Notulen Algemene ledenvergadering nummer 21 - 2015:

Geen inhoudelijke en tekstuele op en of aanmerkingen. Derhalve worden de notulen onder dankzegging aan de notulist door de vergadering goedgekeurd.

Jaarverslag 2015:

Geen op of aanmerkingen.

Financieel verslag 2015:

Geen op of aanmerkingen.

Begroting verslag 2016:

De vergadering heeft verder geen vragen over de begroting 2016.

Verslag kascommissie:

Alida Keereweer de Waal spreekt namens de leden van de kascommissie en complimenteert de penningmeester Gerard de Boer met de stipt uitgevoerde boekhouding.

De kascommissie stelt de vergadering voor om de penningmeester decharge te verlenen.

De vergadering stemt hier met een applaus mee in.

Samenstelling kascommissie 2015:

Alida Keereweer de Waal is aftredend, haar termijn is verstreken, zij wordt bedankt voor haar inzet aan de kascommissie.

Piet Smak treedt toe als kascommissie lid en als reserve kascommissie lid stelt Klaas Dobber zich beschikbaar.

De kascommissie bestaat nu uit, Peter Roest, Piet Smak en als reserve Klaas Dobber.

Bestuursverkiezing:

Voor de vacature in het bestuur heeft Jan Rijswijk zich gemeld. De vergadering stemt onder applaus hiermee in.

Gerard de Boer heeft te kennen gegeven te willen stoppen als penningmeester, hij blijft wel deel uitmaken van het bestuur. De voorzitter spreekt een dankwoord en overhandigd als blijk van waardering een cadeaubon. Zijn vrouw ontvangt een boeket bloemen.

Ook is de werkgroep uitgebreid met twee nieuwe leden, Kees Slegt en Klaas Dobber.

Stijgende portokosten:

Het verzenden van de van de Croosduyker wordt een dure aangelegenheid. Het versturen van één Croosduyker

kost momenteel € 2,96. Op jaarbasis is dat dus € 5,92. De machtigingen van de verzendadressen worden in 2016 bijgesteld. De vereniging doet een beroep op die leden die de Croosduyker per post ontvangen, en géén machtiging hebben verstrekt, hun bijdrage daarop af te stemmen. De verwachting is dat de portokosten verder zullen stijgen.

Rondvraag:

Mevr. Marleen van Es maakt de vereniging haar complimenten voor het mooie verenigingsblad de Croosduyker. Mevr. Tilly Schmidt geeft de suggestie of het mogelijk is de fotoherkenningsavond niet op een vrijdagavond te houden. Zij denkt dat dit het bezoekers aantal drukt. De secretaris memoreert dat e.e.a. afhangt van de beschikbaarheid van de zaal.

Sluiting:

Verder is er niets meer aan de orde en sluit de voorzitter, na de aanwezigen bedankt te hebben voor hun aanwezigheid, om 20.20 uur de vergadering.

Jaarverslag 2016

Vergaderingen:

Het bestuur heeft in het jaar 2016 vijf keer vergaderd, waarvan één keer met de werkgroep, daarvan zijn notulen bijgehouden.

Het bestuur en de werkgroep zijn regelmatig bij elkaar geweest, om materialen te documenteren, archiveren en foto's te benoemen. Dit gebeurde in principe elke maandagmiddag van 14.00 uur – tot 16.00 uur in het Dorpshuis aan de Calkoenstraat.

Samenstelling bestuur:

Arie Porsius	Voorzitter
Henk van Breemen	Secretaris
Jan Rijswijk	Penningmeester vanaf 19 april 2016
Gerard de Boer	Penningmeester tot 19 april 2016
Louck Borman	
Klaas Schaap	
Leo de Kock	

Werkgroepleden:

Alle bovengenoemde bestuursleden
Joop Schmidt
Jaap Wals
Bert Leguijt
Klaas Dobber
Peter Karman (in de loop van 2016 toegetreden)

Ledenbestand:

Het ledenbestand per 31 december 2016 omvat 747 leden. Het ledenbestand vertoont een lichte achteruitgang ten opzichte van 2015, toen waren er op 31 december 754 leden. De achteruitgang is vooral te wijten aan het overlijden van leden.

Verenigingsblad:

Het verenigingsblad de Croosduyker is ook in 2016 twee maal uitgegeven.

Exposities in vitrinekast Gemeentehuis:

De vitrinekast werd regelmatig door Frans Poulain, ingericht met pronkstukken uit het museum "Grietje Tump".

Tentoonstellingen:

Van 8 tot en met 13 januari, vond de tentoonstelling over de watersnood van 1916 plaats. Deze tentoonstelling trok vele bezoekers. De tentoonstelling was in samenwerking met de Kunstenaars Vereniging Landsmeer. Het thema van de tentoonstelling was "Panorama Waterland"

Deze tentoonstelling was daarna nog geruime tijd te bezichtigen in de hal van het Dorpshuis, in het Kruispunt en op de bovenverdieping van het gemeentehuis van Landsmeer.

Fotoherkenning:

Er werden 3 fotoherkenningmiddagen en 1 fotoherkenningavond georganiseerd. Het bezoek aan de middagen was goed, de avond werd een stuk minder bezocht.

Lezingen:

Voorzitter Arie Porsius en secretaris Henk van Breemen hebben diverse lezingen verzorgd met als thema "Honderd jaar droge voeten". De lezingen werden gegeven op scholen en bij diverse culturele verenigingen in de omgeving.

Voor het Waterlands Archief werd een presentatie verzorgd door Henk van Breemen met als thema: "Woningbouw jaren 50 Landsmeer".

Waterlands Archief:

Ook in 2016 is het Waterlands Archief regelmatig bezocht met als doel gegevens te verzamelen over de geschiedenis van "Groot Landsmeer" (Landsmeer, Watergang, Het Schouw, Purmerland en Den Ijp).

Samenwerking met de gemeente Landsmeer:

In januari werd op het Raadhuisplein een groot billboard gerealiseerd. De stichting "Waterkustland", steigerbouwer E.M.G. uit Den Ijp, Gemeente Landsmeer en de Oudheidkundige Vereniging Landsmeer sloegen de handen ineen en realiseerden het billboard dat bijna tot aan Koningsdag, 27 april 2016, kon blijven staan. Het billboard werd onthuld door de commissaris van de Koning, dhr. Remkes.

Ook worden er vijf A.N.W.B. borden gerealiseerd. Deze zullen in het voorjaar van 2017 bij de diverse fietsknooppunten door de Gemeente Landsmeer worden geplaatst.

Penningmeester:

Jan Rijswijk heeft zich in de loop van 2016 bereid verklaard om het penningmeesterschap van de O.V.L. op zich te nemen.

Gerard de Boer is teruggetreden als penningmeester en heeft plaats genomen in het bestuur als algemeen lid.

ANBI - status:

De O.V.L. heeft de ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling) status verworven. Vooral voor giften aan de O.V.L. kan dat belangrijk zijn voor de schenkers.

Schenkeningen:

Ook in 2016 ontvingen wij regelmatig weer zowel geldelijke als materiële schenkingen in de vorm van oude foto's documenten en voorwerpen.

Henk van Breemen - secretaris Oudheidkundige Vereniging Landsmeer

Gas voor "Het vergeten endje"

Het "vergeten endje" kon men vinden aan het einde van de Van Beekstraat, vlakbij de Kanaaldijk. In het maandblad van het voormalige energiebedrijf van Amsterdam, "De Koppeling", vonden we dit toch wel onderhoudend artikel. Het energiebedrijf dat toen nog de naam voerde van G.E.B. voerde de werkzaamheden uit in 1977 en op 13 september van dat jaar kon de eerste aansluiting in bedrijf worden gesteld. Dit artikel werd in de 'De Koppeling' geplaatst in november 1977 in wel in de 32e jaargang no. 398.

Het laatste stuk van de Van Beekstraat in Landsmeer, gezien in de richting van de Kanaaldijk langs het Noordhollands Kanaal, wordt soms schertsend 'het vergeten endje' genoemd. Door de bewoners althans, men waant zich wel eens vergeten als er voorzieningen voor de bebouwde kom worden getroffen of als er bij manifestaties erepoorten bij de toegangswegen worden opgebouwd. Dan willen de Van Beekstraters nog wel eens zelf de handen uit de mouwen steken om een eigen, passende poort te plaatsen.

Op de energielevering door ons bedrijf heeft die uitdrukking 'het vergeten endje' dus geen betrekking. Hoewel toen de haspel met kunststof gasbuis die eind 1975— nadat de gaslevering aan Watergang was gerealiseerd - in een weiland stond opgesteld, weer werd weggehaald, dachten sommigen toch dat dit stuk van de Van Beekstraat ook voor ons bedrijf een 'vergeten endje' zou worden. De problemen die er de oorzaak van waren dat de afdeling Gasnet dit gedeelte niet onmiddellijk na Watergang 'even kon meepakken' werden nog eens naar voren gehaald toen hier op 13 september het eerste aardgas werd ontstoken.

Officiële handeling

En omdat dit het eerste was, werd het een officiële handeling, welke werd verricht door burgemeester A. Martini van Landsmeer, die in het huis van de familie

De Dood aan de Van Beekstraat 199 het gas voor de gashaard deed ontbranden. Daarvoor moest de burgemeester wel even op de knieën, maar dat vormde geen beletsel om aan de hand van enkele technische aanwijzingen van collega Korridon de ontsteking vlot te bedienen.

□ Burgemeester Arnold Martini. Burgemeester van Landsmeer van 1975 tot 1983

□ Van Beekstraat 199.
De woning van de familie De Dood waar burgemeester Arnold Martini de eerste gashaard ontstak.

Terwijl de gashaard goed zijn best deed de ruimte snel te verwarmen - de burgemeester voelde het aan den lijve, want hij stond er vlak voor - dankte de heer Martini het raadslid Lelie dat zich had beijverd om de bewoners langs te gaan ten einde de gasvoorziening mogelijk te maken. Omdat de gasleiding niet onder het wegdek van de Van Beekstraat mocht worden gelegd, diende de gasleiding namelijk door de particuliere gronden van de bewoners te worden gevoerd. Dit leverde een van de eerder reeds aangestipte probleempjes op, want één bewoner wilde daarvoor slechts toestemming geven als een door hem gevraagde bouwvergunning was verstrekt; maar deze plooi kon gelukkig worden gladgestreken. Verder dankte de heer Martini de heer Van Noord en zijn medewerkers voor het totstandkomen van de gaslevering aan dit gedeelte van Landsmeer en binnenkort aan het tot de gemeente Landsmeer behorende gedeelte van de Kanaaldijk. De burgemeester toonde zich wat dit laatste betreft bijzonder content, omdat het er aanvankelijk naar had uitgezien dat een gedeelte van de Kanaaldijk niet aan te sluiten leek.

De heer Van Noord had echter een zeer aanvaardbare oplossing aangedragen, waardoor nu ook daar het werk ter hand kon worden genomen.

Nadat de heer Drewes de verbruikster een bloemenattentie had overhandigd, dankte de heer Van Noord de burgemeester voor de aan ons bedrijf toegezwaaide lof. Met betrekking tot het juist in uitvoering genomen gedeelte van de Kanaaldijk merkte de heer Van Noord op dat het wel even behelpen zal worden, gelet op het graafwerk dat nu eenmaal dient te geschieden, maar dat daarna dan ook daar het gas zal kunnen worden ontstoken, al is het dan helaas niet meer zo goedkoop als enige jaren geleden het geval was.

Bij de koffie maakten we nog even een praatje met de verbruikers. De heer De Dood is reeds enige jaren gepensioneerd. Hij behoort tot het slag mensen dat niet gauw verandert. Hij heeft 40 jaar bij één firma gewerkt en hij is al meer dan vijftig jaar lid van het fanfarekorps Amicitia, zoals blijkt uit de erepenning die de Gemeente Landsmeer hem in 1971 verleende. Met het gas is hij best tevreden, als de verlichting nou ook nog wat royaler wordt ... 'we hebben nu een pitje van 50 kaars, maar het blijft wel 's nachts branden en dat is al een hele verbetering ten opzichte van vroeger, toen het om twaalf uur uitging'.

Mevrouw De Dood is eveneens in haar nopjes met het gas voor de verwarming. Het koken blijft ze elektrisch doen. Dat doet zij al sinds er in de oorlogsjaren moeilijkheden ontstonden met het verkrijgen van petroleum voor oliestellen. Toen kocht ze in 1941 bij het G.E.B. een elektrisch fornuis en een pannenset om elektrisch te gaan koken. En dat doet zij nog, al is het nu op een ander - wat moderner - fornuis.

Nadat de installatie van de familie De Dood was aangesloten, volgden er nog enige. In totaal is er vanaf de Roerdompstraat 2,5 kilometer kunststof gasleiding gelegd. Voor het nog in uitvoering zijnde gedeelte langs de Kanaaldijk dient nog eens 2,5 kilometer gasleiding te worden gelegd. Als ook dat werk voltooid is, is er weer een stukje wit minder op de kaart van ons gasvoorzieningsgebied.

Weet je nog wel ?

Door: Jan van Noord

Toen ik van de week een blad van de kalender af scheurde, dacht ik: nog even en het wordt alweer vakantie tijd. Hoe was dat vroeger? Nu heeft een ieder vakantie, ATV, ADV en snipperdagen, maar vroeger kwam je haast niet van het dorp af. Het schoolreisje was al een hele belevenis.

Lopende het Padje af naar het Schouw, waar een stoomboot klaar lag om de hele dag mee uit te gaan.

's Avonds, moe van het spelen en met de muziek voorop, weer terug lopen naar het dorp. Dat was de dag waar je maanden lang naar uit had gekeken. De dag van je leven.

Als je wat ouder werd, en je ging werken, waren de dagen lang en zwaar. De week had toen nog zes werkdagen, zodat er niet veel tijd voor iets anders over bleef. Het was meestal even "beursen". Op een vaste plaats met een groepje jongens of mannen bij elkaar de dingen van de dag bepraten. Alle dorpsnieuwtjes werden daar besproken. Het was eigenlijk een levende krant. Als je wat ouder werd en op vrijers voeten ging, zocht je het dan ook haast altijd op het dorp, en dat was je geraden

ook, want net zo goed als je de kans niet kreeg om uit een ander dorp een meisje weg te halen, kregen vreemde jongens hier ook niet veel kans. Wie het toch probeerde, maakte grote kans om na het afscheid van zijn geliefde, op weg naar huis, door een groep jongens door de een of andere prutsloot of mestkuil gejaagd te worden, zodat je je eigen wel twee keer bedacht om daar weer "te vrijen te gaan". Dit hield ook weer in, dat je op je eigen dorp een meisje zocht, daarmee trouwde, en op het dorp bleef wonen. Dit was de gewone gang van zaken op de meeste dorpen, waaruit voortkwam dat bepaalde achternamen veelvuldig voor kwamen. Als je bijv. de naam Koelewijn hoort, is het haast wel zeker dat deze persoon uit Spakenburg komt. Bij ons is dat zo met de Walsen, de Goede's en de Tumpen.

Op schoolreisje met het S.S. Antoinette. Dit stoomschip voer ook op Amsterdam, maar werd ook ingezet voor uitjes van allerlei aard. In 1935 werd deze stoombootdienst opgeheven.

In de tijd van Napoleon was een ieder verplicht om een achternaam aan te nemen. In die tijd had iedereen wel een voornaam, maar die werd dan gevolgd door de naam van de vader of het beroep, zoals Klaaszoon, Janszoon, of de Bakker of de Schipper. In die tijd zijn er dan ook heel veel namen ontstaan als Jansen, Klaasen of Leerlooier en Bakker. Nu is het zo, dat als veel mensen dezelfde achternaam hebben en daar ook nog eens dezelfde voornaam bij komt, je niet meer weet wie wie is. Dan gaan we weer terug naar de tijd van Napoleon, en komt er een tweede naam bij, en dat wordt dan de naam van de vader of moeder, of soms van allebei, en heb je twee namen voor een persoon. Ook zijn er mensen die een tweede naam of bijnaam krijgen door een bepaalde gebeurtenis, of door hun lengte, grote of kleine of dikke voor hun naam krijgen, en daardoor weet iedereen wie er mee bedoeld wordt. Het leuke vind ik, dat je wel eens familie van buiten ons dorp hebt, die als ze van vakantie

terug komen tegen je zeggen; “We hebben ook nog mensen uit Landsmeer ontmoet, de familie Wals, ken je die?” Als ik dan zeg “Ja, maar ik weet niet wie het zijn”, kijken ze je gek aan, maar als je geen tweede of bijnaam weet, weet je niet wie dat waren. Als we b.v. de naam Dirk voor Wals zetten, zijn er misschien wel tien mensen die zo heten. Om ze dan toch uit elkaar te houden krijg je dan Dirk van Boekie, Dirk van Broekie, Dirk van Sijmen van Dirk, en ga zo nog maar even door. Zo krijg je ook dikke Jan, rooie Jan, kleine Jan, rood Jantje. Maar ook Arijan en klein Ariejantje, die dan ook nog het achtervoegsel “de kikkerkoopman” had. Deze naam had hij te danken aan het feit dat hij kikkers opkocht. Ver voor de tweede wereld oorlog werden er in Frankrijk en België al kikkerbiljetjes gegeten die misschien in Landsmeer gevangen waren. Een rare handel, maar er zat toch verdienste in, al was het misschien wel een bijverdienste.

Lijst met scheld- en bijnamen in Landsmeer, Den IJp en Purmerland					
scheld-bijnaam	naam (van het kind)	voornaam	geboren	vader	moeder
Aart van Pietje	Schaap	Aart	29 november 1879	Klaas Schaap	Pieterje Groen
"Onze Cor"	Wals	Cor			
Aaie Tuf					
Aart Preuvel	Schaap	Aart			
Aart van Pietje	Bosschieter	Aart		Dirk (Big) Bosschieter	
Aartje Poe	Schaap	Aart	21 november 1911	Aart Schaap	Wilhelmina Klaver
Ab de Baas	Lelle	Ab		Jaap Lelle	Pietje Smit
Ab Lip / Appie Platform	Diepgrond	Ab		Jan Diepgrond	Ted
Abmaat	Blees	Albert	16 december 1866		
Accu	Visser	Jan			
Advocaat	Schaap	Jan	17 juli 1924	Cornelis Schaap	Klaasje Westerveld
Advocaat	Bakker	J			
Alie Kwat Kwat	Leguit	Alie van Klaas			
Alie van Klaartje	Wals	Alie			
Alles	Schaap	G			
Allie	Schaap	Aldert			
An	Fraaij	Truida	3 maart 1905	Jan Fraaij	Eefje Kalf
Appie Rot	Drail	Ab			
Arie Bom	Buis	Arie	4 juni 1910	Klaas Buis	Ma Schaap
Arie van Everut	Bakker	Arie	23 september 1866		
Arm	Brandjes	R			
Arme Lazarus	Goede	Dirk Pzn	14 september 1868	Pieter Goede	Maretje Pronk
Artiest de	Roele	Jan			
Asem	Westerveld	Piet			

Een klein gedeelte van de lijst met scheld- en bijnamen. De volledige lijst kunt u vinden op onze website: www.oudheidkundigevereniginglandsmeer.nl

Nu ik het toch over bijverdienste heb, veel vrouwen en kinderen gingen in het voorjaar het “veld” in om iets bij te verdienen. In die tijd plukte men Zonnedauw, een vleesetend plantje, dat in grote hoeveelheden voorkwam op de landerijen. Op de drassige gedeelten groeide mos dat ook verzameld werd. Op een bepaalde tijd kwam er dan een opkoper langs, die voor deze spullen geld gaf. Ook rietsigaren of fakkels en zelfs sneeuwkllokjes werden opgekocht. Omdat dit soms in grote hoeveelheden ging, kwamen er steeds minder van deze planten te groeien en is er toen een wet uitgevaardigd waarin dit verboden werd. Ook toen was men al met het milieu bezig. Je kon er niet rijk van worden, want ik weet nog dat je in die tijd 100 fakkels kocht voor 1 cent, en als je ze dan “rookte” stonk het ontzettend. Nu gebruiken de bloemisten ze in droogboeketten. Terwijl ik nu aan namen en aan roken denk, borrelt de naam “rot van ‘t geld” naar boven. De man had zoveel geld, dat hij zijn sigaar wel eens met een briefje van tien aanstak, en dat was in een tijd dat een werkmans voor dit bedrag een hele lange week moest werken, en dan soms nog minder in handen kreeg. Dit was een minder mooie manier om aan een bijnaam te komen, en het is te begrijpen dat er mensen zijn die kwaad worden als hun tweede naam gebruikt wordt. Het ligt er helemaal aan hoe ze er aan zijn gekomen, op een leuke of minder leuke manier. Er zijn, of waren ook mensen die er altijd mee geconfronteerd werden. Ik heb iemand gekend die Klaas heette, maar door iedereen Jim werd genoemd. Ik denk zelfs dat er mensen waren die niet eens wisten wat de ware naam was. Dit was heel gewoon. Het was, of is misschien nog wel zo, dat de getrouwde vrouwen altijd nog met hun eigen achternaam genoemd worden, b.v. Jannetje Jansen, terwijl ze mevr Pieterse heet omdat ze met ene Pieterse getrouwd is, die waarschijnlijk ook een bijnaam had. Door de uitbreiding van ons dorp raakte dit allemaal over, ook al omdat de voornamen anders worden. Was het vroeger Bet of Neel, en Jan of Piet, tegenwoordig hoor je namen als Yvonne of Mariska, Of Rogier en Gilbert.

□ Langwerpige Zonnedauw, gelukkig weer goed te vinden in het IJper en Landsmeerderveld. Ook in de Twiskepolder almeer waarneembaar.

Door de grote variatie van voornamen kan er ook niet veel verwarring meer ontstaan en kunnen bijnamen vervallen. Al valt er dan ook iets van het dorpse, van het intieme weg.

CATALOGUS

Brandjes' Leesbibliotheek
LANDSMEER — Zuideinde 170

Leesprijs 7 cent per deel
4 deelen tezamen 25 cent,
geen inleggeld.

Geopend iederen werkdag,
behalve Dinsdag,
van 9—12.30 en 1.30—7 uur

De foto van toen.....

Door: Dick Keijzer

De tijd vliegt, je hoort het overal om je heen. Het staat zelfs in de toren van het Waaggebouw van Alkmaar in het Latijn: "Fugit Hora". Als het voor Alkmaar geldt is het in Landsmeer ook waar. Het besef dat de tijd snel gaat ervaar je als je kijkt naar foto's uit het recente verleden, die Joop Schmidt maakte van Wals Groot Warenhuis.

Op de eerste foto, van 10 september 1986, zie je de winkel nog in volle glorie. Wel staat er een vuilniswagen voor en dat is wellicht een symbolische voorbode op wat er komen gaat: uitverkoop alles moet weg. Op de volgende foto van 24 september 1998 staat te lezen "Ja, ja, we hebben wat te vieren, mijn zus en ik gaan rentenieren". De zus in dit rijmpje is Zwaantje Kaal en de ik figuur haar broer Simon Wals. Vervolgens ging het snel want slechts een paar weken later is het tijd

voor de laatste koopjes "nu of nooit", want "op is op"! De totale uitverkoop, weer was Landsmeer een icoon uit het verleden armer.

De grondlegger van Wals Groot Warenhuis was Aart Wals (1903 - 1971). Hij begon al in 1929 met de verkoop van radio's vanuit zijn woonhuis Dorpsstraat 19, samen met zijn vrouw die hem haar gehele leven in de zaak heeft geholpen.

Dorpsstraat 19 was een kleine woning op de plek waar nu de uitbouw van het Gemeentehuis staat. Aart ging naar Valkenberg in de Amsterdamse Kinkerstraat om daar onderdelen te kopen en bouwde daar zelf een radio van. Deze werd getoond in de 'etalage' van het huis, een glazen raam in de voordeur. Om de koopwaar aan te prijzen stond er ook nog een reclamebord in de tuin aan de weg. In 1943 moest er verhuisd worden naar het Zuideinde, huisnummer 9 de plek waar nu het makelaarskantoor gevestigd is. De verhuizing verliep moeizaam, het was midden in de oorlog en vervoer met een reguliere verhuiswagen was niet direct beschikbaar. Daarom werd alles in een koeplaat geladen en via de Papensloot, Nieuwe Gouw en de sloot achter de Van Beekstraat kon men bij het huis in de Zuid komen. Daar werd de zaak voortgezet en uitgebreid, wat Klaas Lelie van het fouragebedrijf (Kul voor hen die dat nog weten) de opmerking ontlokte: "Je kamer is te klein en je winkel te groot!"

Toch was de winkel niet groot genoeg want eind 50-er jaren werd de sprong naar de andere kant van het Zuideinde gemaakt, Zuideinde 12. Daar verscheen voor Landsmeerse begrippen een ongekend grote winkel voor huishoudelijke artikelen. Terecht werd de naam Wals Groot Warenhuis geïntroduceerd. In 1959 werd de zaak door Burgemeester Post geopend. Hoewel de winkel een behoorlijke omvang had moest er toch regelmatig worden uitgebreid. In totaal werd de verkoopprijs vier maal groter dan aanvankelijk het geval was.

De Papensloot, links ziet u nog net het botenhuis van de oude pastorie en rechts kijkt u tegen de achterkant van de eerste winkel van Aart Wals op de Dorpsstraat 19. De foto is van omstreeks 1930.

Zuideinde 9 - Aart Wals op weg naar zijn nieuwe winkel aan het Zuideinde 12.

Tijdens de laatste grote verbouwing in 1971 overleed Aart Wals, slechts 68 jaar oud. Vanaf dat moment kwam de bedrijfsvoering vooral neer op dochter Zwaantje en haar man Dick Kaal. Ze maakten lange dagen en elke dag vele uren. Dick was nauw betrokken bij de zaak, bracht lange tijd zelfs wasmachines en centrifuges rond, Bico's en Hoovers, die je kon huren. Ook deed hij installatiewerk. Bij ons thuis hangen nog lampen die Dick begin 60-er jaren heeft opgehangen. Niet alleen Zeeuwen zijn zeunig!

Uiteindelijk is Wals Groot Warenhuis niet te handhaven. De concurrentie van grootwinkelbedrijven is moordend, de leeftijd gaat een rol spelen, Zwaantje en haar broer besluiten te stoppen. Gelukkig zet zoon Nico een deel van de zaak voort, vanuit een pand naast de oorspronkelijke winkel. Je kunt hem nog steeds met zijn auto door het dorp zien rijden met de tekst "Nico's Elektronica Service"! Eindelijk hebben Zwaantje en Dick meer tijd om naar Zwitserland en Noorwegen te reizen. Dat gezamenlijke geluk eindigt in 1994 als Dick overlijdt. Net als zijn schoonvader pas 68 jaar oud. Zwaantje blijft echter naar hun favoriete camping in Noorwegen gaan, aanvankelijk nog met de auto, maar de laatste jaren per vliegtuig. Dit jaar gaat ze weer en ze weet nu al dat zij daar als een vorstin zal worden ontvangen.

Na een hele hoop geharrewar en langdurige leegstand

wordt het voormalige warenhuis gesloopt en komt er nieuwbouw dat de naam het Nieuw Warenhuis krijgt. Je ziet Zwaantje bij een wervend reclamebord staan, terwijl achter haar rug enorme machines haar winkel met de grond gelijk maken. Is de nieuwbouw mooi? Daar wordt wisselend over gedacht. Over smaak valt immers niet te twisten. In ieder geval wonen er vanaf eind 2014 wel aardige mensen, die tevreden zijn met hun comfortabel appartement!

□ Ter afsluiting een oude ongedateerde foto van de families Kaal en Wals, helaas zijn niet alle namen bekend. Van links naar rechts: Zwaantje Kaal-Wals - Dirk Kaal - NN - NN - echtgenote van Aart Wals - kind op schoot NN - Aart Wals - NN - NN - Simon Wals .

Saskia Laroo

It's like
Ja
ZZ

Saskia Laroo is geboren achter de verfwinkel van haar vader op de Lijnbaansgracht in de Jordaan te Amsterdam op 31 juli 1959 als oudste van 4 dochters.

Toen ze zes was, verhuisde het gezin naar Den IJp. Via de blokfluit kwam ze bij de plaatselijke fanfare, de Eendracht. In Den IJp speelde ze cornet in het fanfareorkest van De Eendracht. "Ze gaven me een trompet mee en ik kreeg er meteen geluid uit. Binnen een week kon ik de Postkoets en De orgelman spelen."

Door: Klaas Schaap

Saskia ging in Zaandam naar de middelbare school. Op het Zaanlands Lyceum kwam ik in aanraking met de jazz van de schoolbigband onder leiding van Jan Molenaar, ik was gelijk verkocht. Door Jan Molenaar ben ik aan de jazz geraakt. Dat was het helemaal. Vooral door de improvisatielessen. Eerst speelde ze cello, een trompet vonden ze een beetje ordi."

Na drie jaar kwam ze erachter dat cello helemaal niet hip was en ontdekte ze de gitaar. "De hele dag oefenen, totdat m'n handen kapot waren.

Beetje Joan Baez, House of the rising sun, je kent het wel.

Ik wilde eigenlijk Jimi Hendrix zijn, maar de jongens wilden me niet uitleggen hoe dat werkte met die effecten."

Op haar achttiende keerde ze terug naar Amsterdam om wiskunde te studeren, maar ze kwam al snel in het muziekleven terecht en schakelde over op trompet. Een jaar later verruilde ze de wiskundestudie voor het conservatorium van Alkmaar. Naast trompet studeerde ze piano, en contrabas.

Op haar 25ste studeerde ze aan het conservatorium van Hilversum af in "trompet lichte muziek".

"In het Bimhuis keken ze neer op die dixieland van Jozef Lam en bij Lam vonden ze het Bimhuis te moeilijk. Dus speelde ik met m'n zus dixie in het Bimhuis en moeilijk bij Lam; beetje dwars. "De studie mislukte natuurlijk volkomen en ze belandde in het schnabelcircuit. "Vonden ze wel mooi, dat rare meissie van achttien. In de Bamboo Bar kreeg je vijftig gulden voor de hele band. Later wilden ze me een keer niet betalen omdat er te weinig publiek was. Toen heb ik er nooit meer gespeeld. Je eigen publiek

meenemen is nog steeds heel belangrijk.

Hans Dulfer en Rosa King

Sinds 1979 leeft Saskia Laroo van de muziek. In haar geval wil dat zeggen dat ze haar brood verdient met optredens. Zij had het voorrecht gevraagd te worden door saxofonist Hans Dulfer, die direct getroffen werd door haar talent; vanaf 1981 maakte Saskia regelmatig deel uit van zijn groepen. Daarnaast zat ze in Rosa King's Upside Down Band, waarin ook de jonge Candy Dulfer speelde.

Ook speelde zij met de legendarische Toots Thielemans. In het begin van haar carrière stak Saskia van alles op over salsa, Caribische, Braziliaanse en Afrikaanse muziek. Ook ging zij in verschillende andere groepen spelen. In 1982 formeerde ze haar eigen Salsa Caliente

Band en maakte in dat jaar haar eerste plaatopname; tussen 1986 en 1990 had ze Caribbean Express en van 1990 tot 1994 trad ze op met The Caribbean Colours. In 1994 richtte zij ook haar eigen platenlabel, Laroo Records op.

In 1994 werd uit Saskia's ervaring met multiculturele muziek, haar liefde voor het experimenteren met verschillende stijlen en haar enthousiasme voor culturele diversiteit de Saskia Laroo Band geboren (die begon als The Laroo Colour). Deze band maakte - en maakt - het haar niet alleen mogelijk de composities van haar allereerste cd It 's like Jazz optimaal uit te voeren, maar ook voort te borduren op muzikale concepten die voor het eerst gestalte kregen op sommige van Miles Davis' latere werken, zoals Doo-bop.

Sindsdien gaat ze onvermoeid door met die verder te ontwikkelen, in de verschillende formaties waarin zij speelt, met muzikanten uit verschillende landen en muzikale tradities. In 1995 zagen twee nieuwe formaties het licht: het latinjazz-kwintet Salsa Bop en de straight-aheadgroep Jazzkia, ook bekend als het Saskia Laroo Jazz Quartet. Saskia heeft sinds kort ook een duo met de Amerikaanse pianist Warren Byrd, met wie zij de hele wereld bereist voor optredens en muzikale ontmoetingen met lokale muzikanten.

Ze brengt in 1998 een tweede album uit: Body Music, wederom in eigen beheer en met Rob Gaasterland als producer. Begin 1999 neemt Saskia twee nieuwe albums

op. Het eerste album is met haar jazzcollectief Jazzkia, dit viertal bestaat naast haar, uit Jos Machtel op contrabas, Martijn van Duynhoven op drums en de Amerikaan Albert Sarko op piano. De volgende jaren vliegt zij de hele wereld over voor optredens o.a. gaat zij naar Polen, diverse keren naar de USA, China, Nicaragua, Japan, Zuid-Afrika, Hong Kong, kortom de hele wereld ligt aan haar voeten.

't Twiske 4 juli 2015

4 Juli 2015 gaf de trompettiste met een gelegheidsformatie een optreden in de Oostzaanse Twiske Haven & Jachtclub, in het kader van Jazz aan het water. Ze genoot zichtbaar van haar optreden in het Twiske. Onder de tientallen bezoekers waren veel bekenden van haar. In 2016 kwam zij nog een keer optreden in het Twiske en 27 november 2016 trad ze nog op in de Purmaryn, tijdens het jubileumconcert "I love de Eendracht" van Fanfare de Eendracht, die daarmee haar 125-jarig bestaan vierde.

Rectificatie

In de Crooduyker 44, najaar 2016, bladzijde 27, stond een artikel "Watersnoodherinneringen" van Opa geschreven door een onbekende auteur. Een oplettende lezer maakte er ons op attent dat de schrijver wel degelijk bekend was, namelijk Ane de Vries. Hiervan acte.

Herinneringen aan het Meertje

Door: Jan Prins

Het zuidelijkste gedeelte van het oude Landsmeer is bekend als het Meertje ook wel bekend als de Wilmckebreekpolder. Het omvatte het gebied Zuideinde, Stoombootweg, Landsmeerderdijk.

Uit Landsmeer in overgangstoestand A.A. Boeree K.N.A.G. Vol. LXXII, 1955

Het eerste gedeelte werd in de volksmond 'het fluwelen eindje' genoemd, zo gedoopt naar aanleiding van de mooie en ook wel afstekende woningen, aldus A.A. Boeree in zijn boekje Landsmeer in overgangstoestand (1955). Wij kennen dit gebied beter als Kadoelen. Langs het Zuideinde vanaf de Landsmeerderdijk vonden we al vroeg veel blokbebouwing, dwz een groot aantal woningen onder één kap, zo constateerde Boeree. Het Meertje onderscheidde zich daarmee van de rest van Landsmeer. Hij gaat verder met de beschrijving van het Meertje dat aan de overkant, dus aan de slootkant, meestal vriendelijke huisjes te vinden zijn. In een van die (te) kleine vriendelijke huisjes woonden mijn vader en moeder met 4 dochters en 1 zoon. In februari 1949 werd er gezinsuitbreiding verwacht. De zoon des huizes had aangegeven, dat hij niet wakker gemaakt wenste te worden als het weer een meisje zou zijn. Tot ieders verbazing werden het twee jongetjes. Mijn tweelingbroer en ik.

Voor kinderen is aan het water wonen natuurlijk dikke pret. Aan de slootkant wonen heeft echter ook zijn gevaren, die je je als kind niet bewust bent. Geen enkel gevaar dachtte ik dan ook, toen ik aan de brugleuning

van buurman Gabe hing te zwengelen. Op een gegeven moment viel ik bij het loslaten van de leuning in het water, de zwemkunst als driejarig peutertje bij lange na niet machtig. Ik herinner me nog goed dat ik van uit het water een grote lange zwarte limousine langs

□ Het Zuideinde ter hoogte van nummer 286. Rechts in het midden, ziet u nog een gedeelte van het korfbalveld. De foto is van omstreeks 1938

de slootkant zag stoppen, waaruit een mijnheer stapte, die mij uit het water tilde. Net op tijd overigens. Het ging daarbij om een chauffeur van het taxibedrijf De Ridder van de Stoombootweg. Dat had ik toen nog niet zo door en heb lange tijd gedacht dat als je als kind in het water valt automatisch mijnheer de redder met zijn auto langs komt om je uit het water te halen.

Met het noemen van dit bedrijf heb ik direct 1 van de 2 taxibedrijven, die in het gebied het Meertje opereerde aangehaald. Het andere was het taxibedrijf Weduwe Koppenol & zoon, een van onze naaste burens,

van kruidenier Van Dijk. In mijn vroegste jaren was hier de Protestants Christelijke kleuterschool met twee klassen gevestigd. Daarvoor was de kleuterschool gevestigd aan het Zuideinde, waar later de zondagschool van de Hervormde kerk werd gehouden. Van de namen van de kleuterjuf's herinner ik me alleen nog de naam van jufvrouw Duim. Daar hebben wij onze kleuterjaren doorgebracht. Een van de liedjes die wij leerden ging over een raadseltje.

□ Zuideinde 187-189 - Hier was het taxibedrijf van Koppenol gevestigd. In de auto Arie Koppenol achter het stuur en op de achterbank het bruidspaar Wals. De foto is van 10 mei 1939.

ook wel bekend als Taxi Jan Koppenol. Hij adverteerde met:

- * Nieuw materieel
- * Witte of zwarte bruidscoupé
- * Geüniformeerd personeel

Dag- en nachtservice. Jan Koppenol genoot het voorrecht om Sinterklaas te mogen rijden, als deze weer eens in het land was.

In 1953 verhuisden wij naar de Stoombootweg.

Onze woning aan het Zuideinde 183 werd omgetoverd tot de manufacturenzaak van Siem Rijswijk. Deze Siem zou nog jaren bij ons langs de deur komen met een koffer met garen en band. Voor dit betrekkelijk kleine gebied was het overigens de tweede textielzaak. Aan het begin van de Stoombootweg, gerekend vanaf de Meerjesbrug, had je ook de zaak van Streim. Een typisch textielzaakje met ouderwetse knopenladen en een geur van mottenballen.

De Meerjesbrug was een smalle stenen brug met nog een urinoirhokje aan de slootkant. Later is de brug verbreed en is het openbare toilet verdwenen. Op de hoek van de Stoombootweg en het Zuideinde stond het gebouw "Het Meertje". Nu is dat een woning. Voor de Tweede Wereldoorlog was hier de winkel

□ Zuideinde 183 - De manufacturenwinkel van Siem Rijswijk

*Er was een huisje wit en glad,
Dat geen enkel deurtje had,
En waar niets was dan één vertrek;
Daar woonde juffrouw snaterbek.*

*Zij vond haar huisje wel wat klein,
Wou niet meer opgesloten zijn,
Gauw stiet ze een gaatjen in den wand
En ging toen reizen door het land.*

*Een huisje met maar één vertrek
En daarin juffrouw Snaterbek,
Die 't muurtje breekt en reizen gaat,
Wie is er kind'ren die dat raadt?*

te halen. Mijn moeder was niet thuis want zij ging er vanuit dat we op school waren. Ik raakte nogal overstuur want ik moest dat schepje betalen. Toen mijn moeder uiteindelijk thuis kwam, heeft ze het schepje betaald en ons gelijk van school genomen. Het gebouw 't Meertje zou ik later echter nog vaak betreden. Daar kom ik nog op terug. Ons nieuwe huis aan de Stoombootweg lag aan de slootkant. We keken vanaf onze achtertuin over de weilanden van boer Duim heen naar het dorp. Aan dit mooie uitzicht kwam een eind toen er een hele nieuwe woonwijk uit de grond werd gestampt met name voor nieuwe Landsmeeders, die werkten in de scheepsbouw in Amsterdam-Noord.

Foto links boven:
Zuideinde 202, het wijkge-
bouw van de Nederlands
Hervormde Gemeente.

Foto rechts boven:
Zuideinde 202, nu als krui-
denierswinkel.

Foto links: De Meerbrug
met urinoir in 1960.
Deze brug met urinoir is
ooit gebouwd door aan-
nemersbedrijf Jaap van
Baarsen. De vader van de
tegenwoordige wethouder
van Landsmeer, Nico van
Baarsen.

De school heb ik echter niet afgemaakt. Achter het ge-
bouw was een piepklein speelplaatsje met een zandbak.
Op een dag werden er nieuwe houten schepjes uitgedeeld
met de boodschap, dat we er heel voorzichtig mee moes-
ten zijn. Wie het schepje kapot zou maken, moest maar
liefst vierenzestig cent betalen. Ik was zo ongelukkig het
schepje te breken en werd naar huis gestuurd om het geld

Naast het 'Meertje had je Visboer Klaas Bosschieter.
Deze was op vrijdag nog wat langer open dan op de
andere door de weekse dagen. Een blauwe maandag
bakte deze zaak ook patat. Dat was in die tijd, eind
vijftiger jaren een beginnende lekkernij.
Je kon een grote zak kopen voor f 0,25 en een kleine
zak voor f 0,15. Het heeft niet lang geduurd.

Foto links boven: Stoombootweg 110 - De winkel van de familie Van Meerelveld.

Foto rechts boven: Stoombootweg 112 - De viswinkel van Klaas Bosschieter en Lena Bosschier-Bruin

Foto links: Zuideinde 219, nu Kadoelenweg - De Sparwinkel van J.W. Groot.

Foto links onder: Kleuterschool "Het Meertje", met de gestreepte truien van links naar rechts: Jan en Johan Prins. De foto is van 1955.

Foto rechts onder: Stoombootweg 26 - De winkel was toen van Jan van Neck . De foto is van 1930.

Naast de visboer was de VêGé gevestigd. Een van de drie kruideniers in het gebied het Meertje. Immers aan het Zuideinde was de Spar gevestigd van J.W. Groot. Hij kwam ook langs de deur om bestellingen op te nemen en boodschappen te bezorgen. En behalve de eerder genoemde VêGé had je op de Stoombootweg, hoek Borgesiusstraat de ViVo van Alex de Groot. Deze zaken waren op woensdagmiddag gesloten maar je kon toch nog wel stiekem achterom om een boodschap komen. En voor je boter, kaas en eieren kon je terecht bij (onze

buurman) van Noord aan de Stoombootweg 79. Wij haalden daar ook de overheerlijk instant pudding van Saroma. Ik noemde al taxibedrijf De Ridder aan de Stoombootweg. Hier kon men ook wasmachines huren. Voordat wij thuis zelf een wasmachine hadden, huurde mijn moeder een enkele keer de wasmachine van deze firma. Van de leveranciers, die aan de deur kwamen mogen we de melkboer niet vergeten. Daar waren er maar liefst drie actief in dit gebied. Bij ons kwam, zelfs toen hij al heel oud was, melkboer Lelie langs de deur.

□ Stoombootweg 79
Kaas en eierenhandelaar Jan van Noord

Zijn kratten met flessen melk, yoghurt en vla werden door de grootleverancier neergezet in de Groen van Prinstererstraat. Daar bleven ze gewoon staan. Dat kon toen nog. Er werd toen ook nog losse melk verkocht. De gepasteuriseerde melk kwam van de fabriek Rotator. Niet te drinken. Naast Lelie had je nog Keep. Ieder had zo zijn eigen klanten.

In de vakantietijd namen Keep en Lelie voor elkaar waar. Gewoonlijk bediende Lelie zich van een bakfiets maar in deze vakantietijd gebruikte hij een paard en wagen. De derde melkboer was Niezen, die gevestigd was in de Borgesiusstraat. Op de Stoombootweg was ook groenteboer De Geus te vinden. De groenten werden verpakt in oude kranten. De heer en mevrouw De Geus waren een hecht stel. Toen mevrouw De

Geus na een kortstondige ziekte kwam te overlijden, overleed de heer De Geus nog geen 14 dagen later van puur verdriet. Op de hoek Stoombootweg, Groen van Prinstererstraat woonde en werkte de journalist voor het R.K. dagblad De Tijd, Theo Sikking. Nadat deze als correspondent was overgeplaatst naar Brussel, vestigde zich in dit pand groenteboer Jan Kruis, die eerst een zaak had aan de Landsmeerderdijk. Deze verkocht niet alleen groente maar had op een gegeven moment ook een patatautomaat buiten aan zijn winkel hangen. Op hoek Stoombootweg, Landsmeerderdijk vonden we de paardenslager Ooteman, die nog zelf slachtte. Aan de Stoombootweg werd de bekende pianist Cor Bakker geboren. Maar hij is niet de enige musicus van naam uit het Meertje.

□ Groenteboer Dirk de Geus en familie op de Stoombootweg aan het venten. De foto is van p.l.m. 1938.

De vaste begeleider van Wim Kan de pianist Ru van Veen woonde aan het Zuideinde. En de pianoleraar Lith, die aan de Landsmeerderdijk woonde gaf, vooral vlak na de Tweede Wereldoorlog concerten.

Aan de Stoombootweg woonde overigens nog een bekende Nederlander, te weten Jan Salomons, getrouwd met ene Adriana Goede, die kapitein was van het schip de Pollux. De Pollux ligt nu aan het NDSM terrein en is omgetoverd in een restaurant. Het gebouw Het Meer-tje, dat dus begon als kruidenierswinkel en daarna als kleuterschool werd gebruikt totdat er een kleuterschool gereed kwam in de nieuwe buurt, werd het wijkgebouw van de Gereformeerde Kerk. Het werd vooral gebruikt voor de activiteiten voor de jeugd. De jongensclub en de meisjesclub kwamen bijeen onder leiding van jeugdlei-ders.

Elke zondag, na de kerkdienst, vergaderde hier ook de Gereformeerde Jongelingen Vereniging "Pro Deo".

Voor de gehele jeugd uit het Meertje (en omgeving) werden er in het winterseizoen ook "lichtbeelden avonden" gegeven. Je moest een dubbeltje entree betalen en werd dan aan de hand van diaplattjes getrakteerd

op een Bijbelse vertelling door mijnheer Rollema en een vrije vertelling door Nel Goede, in de wandelgan-gen Rooie Nel genoemd. Zij kon met een schelle stem heel goed een jongensstem nadoen. Om de beurt werd het dia-apparaat bediend. Een vrije vertelling kon zijn het verhaal van de Scheepsjongens van de Bontekoe. Omdat het een vervolgverhaal was bleef je komen. De vrije vertellingen waren bij iedereen wel in trek, vooral omdat de bijbehorende dia's vaak in kleur waren. Ik herinner me nog dat ik het zo knap vond van de ver-tellers altijd op het juiste moment "volgende plaatje" riepen. Het gebouw werd daarnaast ook gebruikt door de schaakvereniging en kon ook afgehuurd worden voor recepties. Een tijd lang is het ook gebruikt door een fysiotherapeut. Nadat hier een tijd een café in heeft gezeten is er thans een woning in gevestigd. Over alle bedrijven, die in het gebied het Meertje te vinden wa-ren, wil ik graag nog eens terug komen.

Met dank aan degenen, die mij geholpen hebben.
Jan Prins

ANWB informatieborden in Landsmeer e.o.

Door: Henk van Breemen - Deel II

De O.V.L. is alweer geruime tijd bezig in samenwerking met de gemeente Landsmeer om langs de diverse fietsroutes, die door en langs ons dorp lopen, ANWB informatieborden te plaatsen. In de vorige Croos-duyker heeft u al iets kunnen lezen. Als alles meezit kunnen dan met behulp van sponsors, o.a. het Hoog-heemraadschap Hollands Noorderkwartier, 5 borden worden geplaatst. De borden komen in Landsmeer en Purmerland. Op de borden komen oude foto's en kaarten hoe het vroeger was. De illustraties worden ondersteund door een beknopte tekst. De eerste proefdrukken zijn nu klaar en we kunnen u nu een goed beeld geven van deze borden. Als alles goed gaat wordt het eerste bord geplaatst op de Luijendijk nabij het sluisje.

De Luijendijk

Om de omgeving te beschermen tegen hoog water, werd langs het Tieske in 1589 de Luijendijk aangelegd. De dijk was niet meer dan een verhoogd pad – een tulle dijk. Het water het Tieske (welk = scheiding) is de boegengrens tussen Westland en Karamereland. Aan de overkant ziet u het dorp Oostlaan, dat tot de banne Karamereland behoorde en tot 1980 een eigen polderbestuur bezat.

Langs het Tieske stonden diverse traan- of polderboeren. De eerste traanboer van Landsmeer stamt uit 1643 en was eigenaar van de Amsterdamsche kooplieden Plat van Lutsen en zijn broer Jan van Hoorn. De kerkijen vullden het oppervlaktewater aan. De ontginnende dorpen kwamen vastleggen in het geweer en de Hoge Raad besloot op 9 mei 1659 dat de eigenaren voortaan voor elk kwartaal (maatsenheit) een vergoeding van anderhalve stuiver moesten betalen – één voor de armen en een halve als schoolgeld.

Later kwamen er ook traan- en polderboeren op Oostlaan grondgebied aan de westkant van het Tieske. De grote zeeden velden ze vanwege de sterk niet zinnen hun gewoen, maar in Landsmeer en Oostlaan was weinig bebouwing en veel armoede en waren ze meer dan welkom. Later kwamen in deze omgeving ook nog lijnkokerijen, maar van deze industrie is niet veel bekend. Eind 18e eeuw waren de kokerijen allemaal verdwenen.

De Luijendijksluis

Tot de eerste helft van de 19e eeuw worden op deze plek schepen over de dijk gezet door middel van een overtoorn. In 1834 wordt deze vervangen door een houten sluis, op dezelfde plek in het Luijendijkje. In 1905 wordt het houten hulze gestopt en wordt een nieuw, stenen pand gebouwd. Twee jaar later wordt ook de houten sluis vervangen door een van baksteen gemetseld exemplaar. Deze sluis doet nog steeds dienst.

Piet en Anne Onrust worden in 1915 sluiswachters en blijven dat bijna zeventig jaar. In 1983 worden ze, tezamen 89 jaar oud, opgevolgd door hun dochter Geertr. In 2008 wordt deze door het Hoogheemraadschap van haar taak ontheven, sinds 2010 is de sluis geheel geautomatiseerd.

Het Gaigenveld

Het Gaigenveld van Landsmeer bevond zich ooit op de hoek van de Bulkoeterdijk en de Kerker. Jeen vaerbinding tussen Landsmeer en Bulkoeter. Omdat het overal (deze) sterk verontreinigt, werd de gat in 1713 geplaatst naar een terrein aan het Tieske nabij de overmaat, nu het sluisje. Op 7 juni 1714 vond hier de eerste lenschelling plaats.

Het eerste foto is van 1910 met de familie Buis. De sluis is nu nog steeds van hout. In 1987 werd ook de sluis vernieuwd.

The Luijendijk

The Luijendijk was built in 1589 to protect the area around het Tieske from flooding. Along het Tieske were various whale oil and sturgeon boilers. The first was built in 1643, and more were later built on the west side of the dike.

The boilers caused major pollution and people in nearby villages often made complaints to the Court. In 1659, Landsmeer was awarded a small compensation.

Glue was also made from the whale blubber. By 1790, all of these industries had disappeared entirely.

Het eerste ontwerp zoals het bord er gaat uit zien. Er staan nog wat onduidelijkheden in, o.a. wordt Luijendijk verschillend geschreven. Er is gekozen voor "Luijendijk" i.v.m. de éénduidigheid van de benaming o.a. de aangrenzende wijken.

De Croosduyker 45 -23-

In de vorige Croosduyker zijn drie van vijf bordenlokaties beschreven. Hieronder de overige twee locaties, Het Grote Huis en de Suzannasluis in Purmerland.

Het Grote Huis en de Eierveiling

Het huis aan de Dorpsstraat 54 werd in 1863 gebouwd door de firma Hartog in opdracht van Simon Dirkz. Goede. Het huis is gebouwd in een sobere eclectische trant. Het huis is van zeer hoge waarde als cultuurhistorisch en architectuurhistorisch oogpunt als gaaf bewaard voorbeeld van voorname 19e eeuwse bouwkunst op het platteland. Als zodanig is het in Landsmeer zeldzaam.

In dit huis, nu Rijksmonument, bevindt zich nog een originele stijkkamer met marmeren schouw. Oorspronkelijk bevonden zich onder het huis eierputten waarin één miljoen eieren opgeslagen konden worden.

In Landsmeer staat dit huis bekend als “Het Grote Huis” met als markante bewoners in het verleden, S.S. Goede

□ Dit woonhuis werd 25 april 1850 door Dirk Luykasz. Goede overgedragen aan zijn zoon Sijmon Dirksz. Goede, die in 1863 het Grote Huis ervoor liet bouwen. Sindsdien deed het dienst als kaaspakhuis en het werd 29 juli 1900 's middags te half drie door brand verwoest. Personen van links naar rechts: Sijmon Dirksz. Goede, Klaas Simonsz.. Goede, Lucas Simonsz.. Goede, Jacob Simonsz.. Goede, Simon Simonsz.. Goede, Mevrouw Geertje Goede-Slegt, Neeltje Simons Goede, dienstmaagd, niet bij name bekend.

met als bijnaam “Meester de Wit” en Piet Goede met de bijnaam “Piet Plastic of Piet van Lohman”.

Op deze plek was rond 1900 en volgende jaren, het centrum van de Landsmeerse eierindustrie gevestigd. De koek- en beschuitindustrie uit de Zaanstreek had grote belangstelling voor de Landsmeerse pluimvee industrie. Vooral de eendeneieren hadden hun warme belangstelling. Daar geforceerde koeling nog niet bekend was, zocht men naar wegen om de eieren houdbaar te houden, zodat men ze kon bewaren en kon verkopen als de prijs gunstig was. De eieren werden in lijnolie gedompeld om ze af te sluiten van de buitenwereld en zo hun houdbaarheid te verhogen, een omslachtig karwei. Eierschalen zijn namelijk poreus en lucht doorlatend. Later werd een betere methode uitgevonden. Het onderdempelen van de eieren in kalkwater. De kalk dichtte de poriën van de eierschaal en het ei werd langdurig houdbaar mits het onder gedompeld bleef in het kalkwater. Om enig inzicht te geven in de aantallen eieren die in die jaren werden omgezet een kleine tabel:

1879	-	3.500.000 eieren
1890	-	3.250.000 eendeneieren en 1.500.000 kippeneieren
1895	-	6.000.000 eendeneieren en 2.500.000 kippeneieren
1899	-	10.000.000 eendeneieren en 8.000.000 kippeneieren
1908	-	en daarop volgende jaren, werden meer dan 30.000.000 eieren per jaar verhandeld.
2016	-	3.000.000 eieren per dag

De jaren die daarna volgden werden die aantallen alleen nog maar groter. Er werd zelf een eierveiling opgericht. Het groeiende aantal eenden en kippen veroorzaakte een grotere vraag naar voeders voor deze dieren. Men ging over tot het voeren van “Nest”(ondermaatse vis) en “Puf” (visafval). De gebroeders Pieter en Jacob Goede Drikz. lieten daartoe een stalen motorboot bouwen, met de naam “Pietertje”, om vis uit Volendam en IJmuiden te halen. Later ging men ook mosselen voeren.

In 2016 is er bijna niets meer van deze industrie terug te vinden. Er is nog één eierverwerkende industrie in Landsmeer. Adriaan Goede B.V., een toonaangevend bedrijf in de wereld, dat in 1895 werd opgericht. Daar verwerkt men per dag 3.000.000 eieren.

□ De eierveiling in de jaren 30 van de vorige eeuw

□ Dorpsstraat 54 - Het Grote Huis

Suzannasluis - Purmerland

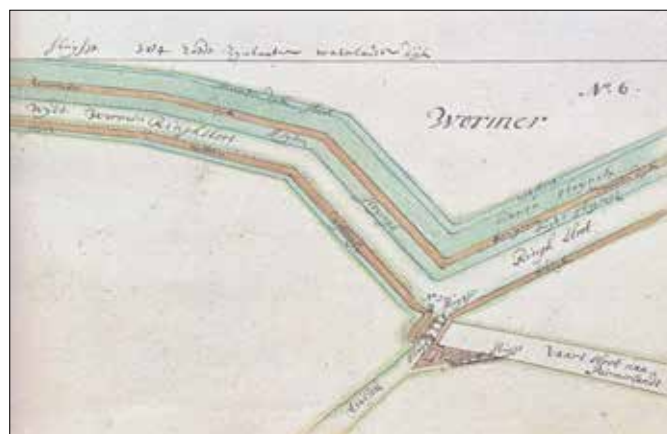
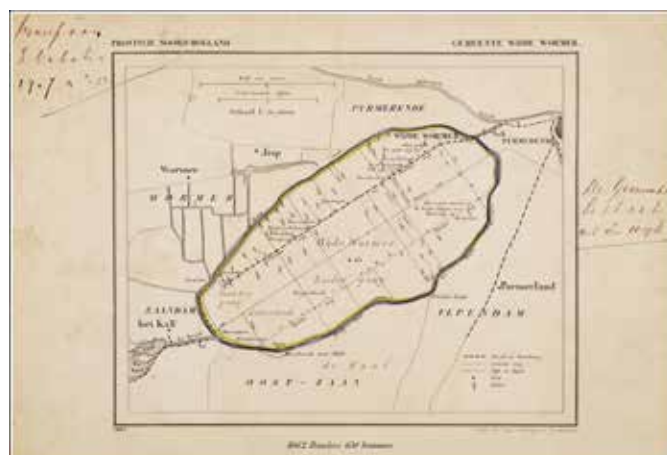

□ Het enige wat nog over is van de sluis. Een gedenksteen waarop te lezen valt wanneer deze zogenaamde eerste steen is gelegd. Deze steen is bij toeval gevonden door de voorzitter van de O.V.L. Arie Porsius. Hij vond de steen op een erf aan de Oostzanerrijweg te Oostzaan. De steen ligt op momenteel bij de voorzitter in de achtertuin.

We staan hier aan het einde, of is het begin van het “Twiske”? Vroeger een belangrijke verbinding tussen het IJ en de Wormer. De meningen over het ontstaan van het Twiske zijn verdeeld. De stadsarcheoloog van Zaanstad en parttime van Oostzaan, denkt dat het een gegraven scheiding is. “Twisk” bekend dan ook “scheiding”. Het Twiske is van oudsher de scheiding tussen Kennemerland en Waterland. Mogelijk dat hier de naam vandaan komt.

Op oude kaarten is te zien dat het “Twisk” meer de vorm had van een veengeul die het water van het oude hoogveengebied afwaterde naar het IJ. Tijdens de ont-

ginningen die van uit Oostzaan, Purmerland en Landsmeer plaatsvonden was dit dus een natuurlijke scheiding. Nog goed te zien in het huidige sloten patroon. De verovering van deze “wildernis” is op geen eeuw nauwkeurig te bepalen, de 11e?, de 12e eeuw? Men moet zich realiseren dat dit gebied in die tijd minstens 5 à 6 meter boven de zeespiegel lag met het hoogste punt, een soort heuvelrug, nabij het Twiske. Het is dus mogelijk dat de natuurlijke geul, die afwaterde op het IJ toen is aangepast. De eerste grote verandering kwam met de aanleg

van de Noorder IJ en Zeedijk in de 12e of 13e eeuw. De aanleg van deze dijk is niet exact bekend. Wel dat het een heel gevoelige dijk was. De dijk was grotendeels gefundeerd op de slappe veengrond. De vele doorbraken die in de loop van de eeuwen hebben plaats gevonden getuigen hiervan. De eerste dijk om dit achterland te beschermen tegen het opdringen van het water uit de Wormer werd in 1544 bepaald. Door Keizer Karel V. Hij bepaalde dat er kaden (achterdichtingen) moesten komen om het achterland te beschermen tegen het opdringende water van o.a. de Wijde Wormer. Met alle bijbehorende waterwerken zoals sluizen, spuien en dammen. Deze achterdichtingen zijn nog steeds goed waarneembaar in het landschap. Vermoedelijk is in deze tijd ook de Suzannasluis ontstaan. Deze sluis gaf vanuit de Wormer toegang tot het Twiske. Ook werd er een sluis en een overhaal gemaakt in de Oostzanerzeedijk(Overtoom). In 1626 werd de Wijdewormer drooggelegd en op 27 september 1634 kregen de regeerders van Wormer, van de toenmalige regering van Holland, toestemming om met de bedijking en de droogmaking van de Enge Wormer te beginnen. "Zoals zoveel andere droogmakerijen werd ook de drooglegging van de Enge Wormer gedaan volgens bestek van Jan Adriaansz. Leeghwater. Waarschijnlijk is toen de Suzannasluis weer opnieuw aangepast. De sluis naar Purmerland via de Veersloot is waarschijnlijk toen gerealiseerd.

□ De Suzannesluis en zijn bewoners die helaas niet bij name bekend zijn. De foto is van omstreeks 1912

De sluis is in 1968 met puin gevuld, maar de situatie is nog steeds waarneembaar. Toen in 1864 de spoorlijn Zaandam-Purmerend werd aangelegd, is de sluis naar de Wormer verdwenen. In dat jaar kwam ook de aanleg van de Oostzaner- of Nieuwerijweg tot stand. Deze weg vormde de verbinding tussen Oostzaan, Purmerland en Purmerend. Met de verdubbeling van de spoorlijn tussen 1973 en 1984, zijn de laatste restanten van deze historische plek verdwenen.

In de nacht van 13 op 14 januari 1916 volmk zich een ramp rond de Zuiderzee. Door een samenspel van slechte weerfactoren brak bij Katwoude en Monnikendam de zeedijk die Waterland had moeten beschermen. Sluizen, Markan gaten overstromden waarna daar zestien menselijke levens te betreuren waren kwam gebied Waterland van Amsterdam tot Purmerend en van Volendam tot Zaandam onder water te staan.

Hoe de ramp rids volbrak en beheerd werd in Landsmeer en omgeving werd vastgelegd in vele negatieve opnamen en krantenberichten. De economie in Waterland, vooral de plantenvoeder, kreeg zware klappen en het slande een half jaar voordat al het land drooggelegd was. De ramp werd een keerpunt in de geschiedenis van de Zuiderzee, want de roep om het plan van Cornelis Lely uit 1841 uit te voeren kon niet meer gemengd worden. Door de aanleg van de Afsluitdijk werd in mei 1932 de Zuiderzee het IJsselmeer.

Uit Landsmeer wordt gemeld...

Peter de Graaf

Uit Landsmeer

DE WATERSNOOD VAN 1916 IN WATERLAND

wordt gemeld...

Het schitterende boek "Uit Landsmeer wordt gemeld..." is nog steeds voorradig en te koop bij de Oudheidkundige Vereniging Landsmeer. Ook de prijs is nog steeds 15 euro. U kunt het boek bestellen via de e-mail: secretariaat@oudheidkundigevereniginglandsmeer.nl. Ook bij één van de bestuursleden kunt u het boek bestellen. Tevens elke maandagmiddag in het Dorpshuis, Calkoenstraat 27 op de 1e verdieping in de clubruimte van de Oudheidkundige Vereniging Landsmeer. Wij zijn dan aanwezig van **14.00 tot 16.00 uur**.

“n Buurpraatje”

*Een berijmde Waterlandse schets door de Croosduyker Piet Wals
(Ilper dialect)*

Buurvrouw Trijn en buurvrouw Betje, dochters van het platteland,
Die bespreken met elkander alle dingen, zij behandelen schier dagelijks de burgerlijke stand, en het wel en wee van alle inboorlingen, met behulp van bakker, melkboer, kruidenier en iedereen,
Kan onmogelijk één nieuwtje hen ontglippen, nieuwe verspreiden is hun specialiteit, daar kon voorheen, zelfs het persbureau Vaz Dias niet aan tippen.

Toen eens op een najaarsmorgen, Bet haar was te drogen hing,
Stond ook Trijnbuur naar gewoonte op het straatje
En zoals het met dit tweetal sedert vele jaren ging,
Maakten zij terstond hun vaste ochtendpraatje:
“ ‘t Is een treurig zootje weer hè, alle dage eve guur”,
“ ‘t Is net weer om je gezondheid te verslope”,
Klaagde Bet. “Ik bin venoggend ook niks lekker Trijntjebuur,
“ ‘t Zel gerust wel op een sliertje griep uitlope,
As dut weer nag effies anhoudt, heb ik gauw de kachel staan,
Want ik zeg je dat October et gaat miene,
Ik bin gusterend zuiver van de kou te bed egaan,
Ik had zuiver gien gevoel meer in me biene.”

Hier moest Bet wat adem scheppen en zij was dus tot haar spijt,
Wel genoodzaakt om haar woordenvloed te stuiten,
Van die pauze trok toen Trijntjebuur geraffineerd profijt,
Door haar sluizen der Welsprekendheid t’ontsluiten,
“Wat ik zeggen wil”, begon ze, of weet jij d’r ook al van,
Ik was guster bij me zuster moet je wete,
Nou die ouste jonge van d’r, ze verkering is weer an,
Nou vraag ik je, hêjet ooit zo zouteëten,
Et is zonde van zo’n jongen, as ie an die meid vervalt,
As ie trouwt, komt ie gewis in de verdrukking,
Je ken klaar zien dat een appel niet ver van de boom afvalt,
Want ‘r moeder is gewoonweg een mislukking,
Maar afijn hij moet et wete, ‘k heb ‘t ’em trouwens ook ezeit,
Of ie luistert, nee et is me om et eve,
Ik zeg horus beste jonge, as jij deurgaat met die meid,
Heb jij strakkies met fesoen gien deel van leve,
Maar ik gaan d’r niet in rooie, want je maakt maar trammeland,
Leet maar grutte hor, d’r zel wel wat van groeie.”

Hier viel Bet haar in de rede; “Mens gebruik maar je verstand,
Want je ken je niet met vrijerij bemoeie.
Ik herinner me van vroeger, dat ik skarrelde met Jan,
Dat mocht ook niet, maar et zel me eeuwig heuge.
Hoe de harder of ze stookte, hoe de dikker kwam et an,
Want geloof me mens, dat hou je toch niet teuge.”

En zo bleven zij geruime tijd gezellig aan het woord,
Want ze hadden heel veel nieuwtjes te vertellen.
Toen hun conferentie plotseling wreedaardig werd verstoord
Door de grootste ramp die men zich voor kan stellen,
Want zij waren juist genaderd tot een heel belangrijk feit,
De bevalling namelijk van Trijnbuurs katje,
Toen Bet plotseling verbleekte en zij gilde wit als krijt:
“ ‘t Is toch zonde mens, verhip, ik voel een spatje”.
De ontzettende verwarring, die dit regenspatje gaf,
Is ternauwernood volledig te beschrijven,
Als een roofdier rende Betje op haar klerenlijntje af,
Om daar een formele veldslag te bedrijven,
Met een ware doodsverachting sleurde zij haar was bijeen
En terwijl ze onder lakens, hemden, boorden
Haast bezwijkend, buiten adem in haar klompenhok verdween,
Slaakte Trijntjebuur de deernisvolle woorden:
“Ja dat wasse in de winter, ‘k heb et menigmaal ezeit,
’t Is de grooste straf die ‘t mensdom het te drage,
Ik heb van de week vekansie en ik dank de hemel meid,
Wij verskone ons nou om de 14 dage”.

Tentoonstelling

“Rondom het Meertje”

Oudheidkundige Vereniging Landsmeer

Zaterdag 4 en Zondag 5 maart

Dorpshuis (Anton Heijboerzaal)

Calkoenstraat 27

1121 XA Landsmeer

openingstijden beide dagen van 10.00 – 17.00 uur.

Honderden foto's van het voormalige Zuideinde,
Stoombootweg, Borgesiusstraat e.o. en Landsmeerderdijk

